

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110232566
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:3110232566.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobkyne: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. - C., Z. XXX/XX, proti žalovanému: Poľno SME, s.r.o., so sídlom Palárikovo, Remeselnícka 2, IČO: 34 144 714, zastúpenému: JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o. so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 657 861, v mene ktorej koná JUDr. Jozef Mészáros, advokát a konateľ, o zaplatenie 1 792,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. apríla 2022 pod č. k. 9C/92/2011- 736 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1 792,50 eura s úrokmi z omeškania vo výške 4 % ročne zo sumy 1 792,50 od 01.01.2009 do zaplatenia, titulom úhrady za užívanie nehnuteľností za rok 2009, zamietol. Jednalo sa o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX. kat. územia P. W., vedené na Okresnom úrade B. Z., odbore katastrálnom, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, spolu o výmere 10 ha, parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, spolu vo výmere 10 ha. Predmetné nehnuteľnosti nadobudla titulom dedičstva po nebohom otcovi L. T. v roku 2002.

Po zrušení prvého rozsudku uznesením Krajského súdu v Nitre dňa 24.11.2021 pod č.k. 25Co/69/2021 - 669 doplnil dokazovanie a zistil, že Zmluvu č. 2195/99 zo dňa 17.12.1999 uzavrel právny predchodca žalobkyne pán L. T. so žalovaným. Jej predmetom bol prenájom poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve pána L. T. o výmere 20 000 ha kat. územia T.. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 01.01.1999 do 31.12.2001 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy 1 500 Sk, t. j. za celkovú výmeru 2.0000 ha pôdy ročné nájomné bolo 3000 Sk.

- Zo Zmluvy č. 2195/99 zo dňa 02.06.2000 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, uzavretej právnym predchodcom žalobkyne so žalovaným zistil, že predmetom bol prenájom poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve pána L. T. o výmere 20.0000 ha kat. územia T., ktorá zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 01.01.2000 do 31.12.2001 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy 1500 Sk, t. j. za celkovú výmeru 20. 0000 ha pôdy ročné nájomné bolo 30 000 Sk.

- Zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 13.01.2003 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov zistil, že ju podpísali obe strany sporu. Zmluva riešila prenájom poľnohospodárskych pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. území P. W. o celkovej výmere 10.000 ha, ktorej výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa. V zmluve bola prenajímateľkou a žalovaný bol nájomcom. Jednalo sa o poľnohospodárske pozemky, zapísané na

LV č. XXXX . o výmere 10. 000 ha a nájom bol dohodnutý na dobu určitú a to na 5 rokov od 01.01.2002 do 31.12.2006 s tým, že výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bolo dojednané sumou 2000 Sk (66,38 eura), pri celkovej výmere 10. 0000 ha pôdy, ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk (497,91 eura). Sprievodným listom žalovaného zo dňa 13.01.2003 k predmetnej zmluve žalovaný uviedol, že nájomná zmluva sa bude týkať iba časti parciel z LV č. XXXX kat. územia P. W., t. j. parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, spolu o výmere 10 ha. Nájomnú zmluvu na parcely č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X o výmere 10 ha s ňou uzatvorí až po ukončení súdneho sporu, ktorý sa v tom čase viedol na súde pod sp. zn. 16C/77/2001.

- Zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 zistil, že ju podpísali obe strany sporu. Zmluva riešila prenájom poľnohospodárskych pozemkov, ktoré sa nachádzajú v kat. území P. W. o celkovej výmere 10 ha, ktorej výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa, ktorá v zmluve bola prenajímateľkou a žalovaný bol nájomcom. Jednalo sa o poľnohospodárske pozemky, zapísané na LV č. XXXX o výmere 10 ha a nájom bol dohodnutý na dobu určitú 5 rokov od 01.01.2002 do 31.12.2006 s tým, že výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bolo dojednané sumou 1 500 Sk, pri celkovej výmere 10 ha, ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk.

- Zo Zmluvy č. 2195/06 zo dňa 19.12.2005 o nájme poľnohospodárskych pozemkov zistil, že ju podpísal iba žalovaný. Zmluva riešila nájom poľnohospodárskych pozemkov, ktoré sa nachádzajú v kat. území P. W.. Podľa Prílohy k zmluve VIII., výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti bola žalobkyňa, ktorá v zmluve bola prenajímateľkou a žalovaný bol nájomcom a jednalo sa o poľnohospodárske pozemky, zapísané na LV č. XXXX o výmere 10.0000 ha a nájom bol dohodnutý na dobu určitú, a to na 10 rokov s účinnosťou od 01.01.2006 do 31.12.2015 s tým, že výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bolo dojednané sumou 2700 Sk (89,62 eura), pri celkovej výmere 10.0000 ha pôdy, ročné nájomné predstavovalo 27 000 Sk (896,23 eura). Zároveň bola v čl. III. uvedená aj ďalšia možnosť, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú s účinnosťou od 01.01.2006 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy v sume 1700 Sk (56,43 eura), za celkovú výmeru 10.0000 ha ročné nájomné bolo 17.000 Sk (564,30 eura). Okrem toho, v tomto istom článku bolo v zmluve dohodnuté, že sa zmluvné strany dohodli, že výška ročného nájomného bude vypočítaná v súlade so zákonom č. 18/1996 Z. z. o cenách, ako násobok výmery prenajatých pozemkov uvedených v čl. I. odsek 1 a výšky ročného nájomného za 1 ha pôdy, podľa doby nájmu, ktorú prenajímateľ označil zakrúžkovaním v čl. III. odsek 1. Táto zmluva bola neplatnou, pretože ju žalobkyňa nepodpísala, čím ju neakceptovala.

- Zo Zmluvy č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012 o prenájme poľnohospodárskych nehnuteľností zistil, že zo strany žalobkyne nebola podpísaná a ani akceptovaná. Jednalo sa o nájom poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území P. W. o celkovej výmere 10 ha. Zmluva mala byť uzatvorená na dobu určitú 10 rokov, s účinnosťou od 01.01.2012 do 31.12.2021 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy 90 eur, pri celkovej výmere pôdy 900 eur - ročné nájomné. Jednalo sa o poľnohospodárske pozemky evidované na LV č. XXXX kat. územia P. W., ako parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X.

- Z výpisu z LV č. XXXX kat. územia P. W. k dátumu vyhotovenia 29.12.2016 zistil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností parc. registra „E“ evidované na mape určeného operátu, a to parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a takýto istý stav bol evidovaný aj k dátumu 23.07.2019. Rozsudkom Okresného súdu B. Z. sp. zn. 16C/77/2001 - XXX zo dňa 20.10.2016 zistil, že v tomto konaní žalobkyňa bola na strane žalovanej a žalobcovia sa domáhali voči nej o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedeným v kat. území T. ako parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X o celkovej výmere 100 000 m² ku dňu smrti, že patrili do vlastníctva právneho predchodcu žalobcov L. T., ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Okresný súd B. Z. žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, ktorý potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019.

- Z oznámenia žalovaného zo dňa 02.12.2016 zistil, že oznámil žalobkyni k jej žiadosti zo dňa 29.11.2016, že nájomné za užívanie pôdy za rok 2016 jej vyplatí za parcely uvedené v Zmluve o nájme č. 2195/12 na jej číslo účtu do 31.12.2016, nájomné za rok 2015 jej oznámil, že jej bolo vyplatené na účet dňa 10.12.2015. Tiež jej uviedol, že o úhrade nájomného za parcely, ktoré sú predmetom súdneho sporu 16C/77/2001 môže žalovaný rokovať až po vyznačení právoplatnosti rozsudku v tejto veci a s vyčíslením všetkých dlhov.

- Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý má zriadený v UniCredit Bank, a.s. zo dňa 30.04.2015 zistil, že žalovaný uhradil žalobkyni sumu 497,91 eura pod názvom „T. - nájomná pôda 2009“. V tento istý deň žalovaný zaplatil žalobkyni úroky z omeškania od 01.01.2009 do 01.05.2015 vo výške 267,96 eura pod názvom „T. - úroky“.

Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý má zriadený v UniCredit Bank,

a.s. zo dňa 26.08.2019 zistil, že žalovaný uhradil žalobkyni nedoplatky za užívanie poľnohospodárskych nehnuteľností - sporných nehnuteľností za roky 2002 až 2018 v celkovej výške 8 324,08 eura s tým, že každá platba bola osobitne hradená, pretože sa týkala vždy iného kalendárneho roka a suma za ten ktorý rok zahŕňala zároveň aj úrok z omeškania v sume 6,34 eura. Z výpisu účtu žalovaného z banky UniCredit Bank a.s. zo dňa 26.08.2019 zistil, že tento deň žalovaný uhradil žalobkyni 504,25 eura za 10 ha nájmu pôdy za sporné pozemky za rok 2009.

1.2. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 451 odsek 1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 1, 2, zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2008, § 8 odsek 1, 2 písm. a), b), c), d), e) zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2008, § 12 odsek 1, 2 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2008, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení od 01.01.2015, § 517 odsek 2 OZ a uviedol, že medzi stranami sporu v konaní bolo nesporné preukázané výpisom z LV č. XXXX kat. územia P. W., že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou označených nehnuteľností, ktoré nadobudla dedením po svojom otcovi L. T. na základe Osvedčenia o dedičstve D 996/01, Dnot 118/01, ktoré boli zapísané Okresným úradom B. Z., katastrálnym odborom, pod sp. zn. Z 3231/02 v záznamovom konaní. Právny predchodca žalobkyne, L. T., nadobudol „sporné pozemky“ na základe Notárskej zápisnice zo dňa 31.08.1999, Osvedčenia o vlastníctve pre držiteľa nehnuteľnosti podľa Zák. č. 293/92 Zb. a Notárskej zápisnice Doložky o oprave zo dňa 09.05.2000 pod č. N 148/99 Nz 397/99, a to parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, vo výmere 10 ha. Rovnako medzi stranami sporu nie je sporné, že dňa 19.02.2004 medzi žalobkyňou ako prenajímateľkou a žalovaným ako nájomcom bola uzatvorená Zmluva č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov. Predmetom nájmu podľa Čl. II. boli poľnohospodárske pozemky v kat. území P. W. o výmere 10 ha, výpočet výmery predstavoval prílohu k zmluve. Z výpovedí strán sporu v priebehu celého konania bolo nesporné, že predmetom nájmu boli citované nehnuteľnosti. Zmluva sa uzatvorila na dobu určitú od 01.01.2002 do 31.12.2006 a výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bola stanovená sumou 1 500 Sk (49,791 eura) a ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk (497,91 eura). V Čl. IV. bolo stanovené, že nájomné uhradí nájomca prenajímateľovi do 31.12. bežného roka. V konaní bolo preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 13.01.2003 Zmluvu č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, na základe ktorej žalovaný užíva 10 ha citovanej poľnohospodárskej pôdy, vlastnícky patriacej žalobkyni, nájomné bolo dohodnuté vo výške 2 000 Sk (66,38 eura) za 1 rok a 1 ha a celková výška nájomného bola určená sumou 15 000 Sk (497,91 eura). V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žiadna iná zmluva o prenájme poľnohospodárskych pozemkov platne uzatvorená po tomto období neexistovala, napriek snahe žalovaného, ktorý zaslal žalobkyni návrh Zmluvy č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012, kde stanovil výšku ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy / 90 eur a ročné nájomné tak predstavovalo sumu 900 eur. Zmluva sa mala uzavrieť na dobu určitú, na 10 rokov od 01.01.2012 do 31.12.2021, žalobkyňa zmluvu nepodpísala, čo znamenalo, že pokiaľ neuzatvorila so žalovaným novú nájomnú zmluvu na tzv. „nesporné pozemky“ (parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X nachádzajúce sa v kat. území P. W. a evidované na LV č. XXXX ako parcely registra „E“, na Okresnom úrade B. Z., katastrálnom odbore) na obdobie od 01.01.2006 a súčasne žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých pozemkov po skončení nájmu ex lege, vzťahovala sa Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 aj na ďalšie päťročné obdobia od 01.01.2007 do 31.12.2011 a následne opakovane aj od 01.01.2012 do 31.12.2016 vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu 497,91 eura za 10 ha prenajatej poľnohospodárskej pôdy. Preto uplatnený nárok na plnenie od žalovaného je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia zodpovedajúcemu primeranej výške nájomného za prenajaté nehnuteľnosti v danom mieste a čase. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo v sume, za akú medzi sebou uzatvárali iné subjekty v danej lokalite nájomné zmluvy. Bola to hodnota 497,91 eura pri 10 ha prenajatej pôdy, ako výška ročného nájomného. Z týchto dôvodov nebolo možné vychádzať pri určení výšky odplaty za užívanie poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalobkyne za rok 2009 z bezdôvodného obohatenia zo sumy 663,88 eura, zo Zmluvy z 13.01.2003, lebo platnou bola iba Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, kde bolo stanovené ročné nájomné vo výške 497,91 eura. V žiadnom prípade nebolo možné vychádzať pri uplatnení výšky nájomného ani z Vyhlášky č. 208/1994 Zb., ktorá platila do 31.12.2003. V danom prípade jedná o nájom poľnohospodárskych pozemkov za rok 2009, nemožno vychádzať z Vyhlášky č. 465/1991 Zb. podľa ktorej výška ročného nájomného za poľnohospodársku pôdu sa vypočíta sumou 1 Sk za 1 m².

Žalovaný v konaní preukázal a žalobkyňa to nepoprela, že dňa 30.04.2015 jej uhradil nájomné za rok 2009 za tzv. nesporné pozemky sumou 497,91 eura a zaplatil jej úroky z omeškania za obdobie od 01.01.2009 do 01.05.2015 v sume 267,96 eura. Žalobkyňa však vôbec v tomto konaní neprihliadla na to, že jej žalovaný zaplatil odplatu za užívanie poľnohospodárskych pozemkov tzv. nesporných za rok 2009 titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 765,87 eura, a v tejto časti ani nežiadala, aby súd konanie zastavil. Domáhala sa iba čiastočného späťvzatia žaloby o zaplatenie sumy 732,87 eura s poukazom na to, že jej žalovaný zaplatil za tzv. sporné pozemky sumu 504,25 eura, vrátane príslušenstva za rok 2009. Výška žalovanej sumy 1 792,50 eura nebola súladná s nárokom žalobkyne, keď navrhovala vychádzať zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 13.01.2003 za ročné nájomné vo výške 663,88 eura a za ostatných 10 ha tzv. sporných pozemkov v sume 900 eur. V konaní počas pojednávania 05.05.2021 predložila Znalecký posudok č. 03/2020 z 11/2020, ktorý určil všeobecnú hodnotu všetkých poľnohospodárskych nehnuteľností podľa LV č. XXXX kat. územia P. W. a nenavrhol v konaní, aby súd vychádzal pri rozhodovaní o výške žalovanej sumy z hodnoty pozemkov určených podľa znaleckého posudku vo výške 2 % z celkovej hodnoty týchto pozemkov. Pokiaľ by aj žalobkyňa trvala na tom, aby vychádzal z hodnoty poľnohospodárskych pozemkov určených v Znaleckom posudku č. 03/2020, nevychádzal by zo znaleckého posudku pri stanovení žalovanej sumy z dôvodu, že znalecký posudok bol vypracovaný v roku 2020. Je absolútne neaktuálny v rámci konania a nebolo v konaní preukázané stranami sporu, že by na rok 2009 mali uzatvorenú inú zmluvu o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, ako iba Zmluvu o nájme č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004.

Ďalej uviedol, že žalobkyňa v konaní rozporovala skutočnosť, že pri každom novom návrhu na uzavretie nájomnej zmluvy jej žalovaný odmietol uviesť výmeru vlastníctva jej poľnohospodárskych pozemkov vo výmere 20 ha. S touto námietkou žalobkyne sa súd vysporiadal tak, že v čase spísania Nájomnej zmluvy č. 2195/02 teda dňa 19.02.2004 existoval výpis z LV č. XXXX kat. územia P. W., obec P. W., č. I. XXX spisu, podľa ktorého žalobkyňa bola zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností na základe Osvedčenia N 148/99 Nz 397/99 a Z 4234/99 zo dňa 29.09.1999, Doložke o oprave Notárskej zápisnice zo dňa 09.05.2000 a Osvedčenia o dedičstve D 996/01 s tým, že neboli uvedené parcely, ani druh pozemku, ani výmery nehnuteľností, ktoré mala vo výlučnom vlastníctve a iba pod „Iné údaje“ boli citované všetky nehnuteľnosti. Vzhľadom k tomu, že spor o určenie vlastníckeho práva začal v roku 2001, žalovaný správne postupoval, keď nezohľadnil v tejto nájomnej zmluve, ale ani v ďalších návrhoch nájomných zmlúv výmeru ďalších 10 ha sporných pozemkov, lebo tieto sa dostali do sporu v konaní 16C/77/2001, boli spornými pozemkami z toho dôvodu, že v Katastri nehnuteľností boli zapísané na meno otca žalobkyne L. T. na základe Notárskej zápisnice N 148/99 spísanej podľa ust. § 2 a nasl. Zák. č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam notárkou JUDr. O. X., dňa 31.08.1999 a v Čl. 4. tejto Notárskej zápisnice sa v súlade s ust. § 2 odsek 2, 3, Zák. č. 293/1992 Zb. uvádza, že L. T. nadobudol k sporným pozemkom držbu a vlastníctvo nadobudne, ak do desať rokov si iná osoba na súde k týmto pozemkom neuplatní vlastnícke právo. Vzhľadom k tomu, že iná osoba, teda žalobcovia v konaní, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001 si uplatnili vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam, žalobkyňa riadne nepreukázala žalovanému vlastníctvo k sporným pozemkom tzv. ďalším 10 ha pôdy, lebo podľa v tom čase platného zákona nebol pán L. T. vlastníkom týchto pozemkov, ale iba ich držiteľom. Do právoplatného ukončenia sporu 16C/77/2001 nebolo vlastnícke právo k sporným pozemkom ustálené, a žalovaný preto nemohol platne určiť, ktorý subjekt je oprávnený za užívanie sporných pozemkov zaplatiť odplatu žalobkyne aj za rok 2017. Predmetný spor sa právoplatne ukončil až k 26.04.2019. O tejto skutočnosti sa žalovaný dozvedel 29.05.2019. List vlastníctva č. XXXX kat. územia P. W. bol vydaný dňa 29.12.2016 a išlo o výpis, ktorý bol vydaný po uplynutí roka 2009, ktorý je predmetom tohto sporu. Postoj žalovaného v tejto otázke vyhodnotil za správny, pretože správne postupoval a vychádzal zo zmluvy platne uzatvorenej zo dňa 19.02.2004, kde bolo uvedených iba 10 ha pôdy, ktoré neboli sporné.

Sporné pozemky evidované na LV č. XXXX, kat. územia P. W., obec P. W. o celkovej výmere 10 ha, v roku 2009 boli na liste vlastníctva evidované ako parcely registra „E“ a boli nimi parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X. Na tieto medzi stranami sporu nebola platne uzatvorená žiadna nájomná zmluva. Stali sa predmetom konania vedeného na Okresnom súde B. Z. pod sp. zn. 16C/77/2001. Konanie bolo právoplatne skončené až dňa 26.04.2019, v prospech žalobkyne. Žalovaný až doručením rozsudku dňa 29.05.2019, nadobudol vedomosť o vlastníckom práve žalobkyne a následne jej oznámil, z akého dôvodu jej nebolo vyplatené nájomné za tzv. sporné pozemky. Dňa 21.08.2019 jej uhradil titulom vydania bezdôvodného obohatenia za sporné pozemky za rok 2009 (nájom), dňa 26.08.2019 vo výške 504,25 eura, podľa dôkazu, ktorý sa nachádza na č. I. 356 (výpis z účtu žalovaného z UniCredit Bank, a.s.), ktorá suma pozostávala zo sumy istiny vo výške 497,91 eura a úroku z omeškania vo

výške 5 % ročne zo sumy 497,91 eura od 29.05.2019 do 30.08.2019 vo výške 6,34 eura. Takúto sumu uhradil za užívanie sporných pozemkov v roku 2009 v súlade s výškou dohodnutého nájomného za užívanie nesporných pozemkov, podľa Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola ex lege platná a účinná počas roku 2009. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného, pretože postupoval v súlade so zákonom č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov. V priebehu konania ani jedna zo strán sporu, nenaznačili, že by niektorá z nich odstúpila od Zmluvy č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 19.02.2004. Naopak preukázané bolo, že platnosť tejto zmluvy, ktorá bola uzatvorená podľa zákona č. 504/2003 Z. z. skončila uplynutím doby, dňa 31.12.2006. S poukazom na ustanovenie § 12 odsek 1 tohto zákona došlo zo zákona po skončení nájmu k obnoveniu zmluvy na určitý čas podľa ust. § 8, keďže prenajímateľ alebo nájomca nepostupoval spôsobom uvedeným v § 12 odsek 1 zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2008, písomne nevyzval druhú zmluvnú stranu, rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku po skončení nájmu. V súdnej veci to znamená, že k obnoveniu zmluvy o prenájme poľnohospodárskych pozemkov došlo za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2011. Preto v danom prípade posudzoval nárok žalobkyne titulom bezdôvodného obohatenia, čím dodržal právne záväzný názor a záver odvolacieho súdu. Nesporné pozemky totiž so spornými pozemkami tvorili a aj v súčasnosti tvoria jeden spoločne obhospodarovaný celok, sú v obdobnej výmere a v rovnakej bonite. Žalobkyni nevznikol a nemohol vzniknúť nárok titulom vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného nad rámec zaplatenej sumy vo výške 497,91 eura za sporné pozemky za rok 2009. Žalobkyňa uznala, zaplatenie za tzv. sporných pozemkov za rok 2009 504,25 eura. Preto žalobu zamietol.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255, § 262 odsek 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobkyňa po otvorení pojednávania zobrala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 732,87 eura spolu s úrokom z omeškania 4 % ročne zo sumy 1 792,50 eura od 01.01.2009 do zaplatenia. V tejto časti konanie zastavil. Vo veci samej bol žalovaný úspešný.

2. Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie. Podala rozsiahle odvolanie opisujúce jej rodinnú situáciu, prebiehajúce súdne spory a v danej veci namietala postup zákonnej sudkyne nerešpektujúcej jej návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, nedovolením prečítania dokumentu na pojednávaní, čím jej bolo odňaté právo vypovedať na pojednávaní, čím neboli splnené procesné podmienky a boli jej odňaté procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

3. Žalovaný podal písomné vyjadrenie k odvolaniu. Uviedol, že odvolanie nespĺňa náležitosti odvolania špecifikované v ustanovení § 363 CSP. Žalobkyňa citovala znenia zákona bez bližšej špecifikácie. Odvolanie navrhol v súlade s ustanovením § 386 písm. d) CSP odmietnuť. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za správny a zákonný, pretože všetky podmienky pre konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie boli splnené. K namietanému postupu súdu na pojednávaní konanom dňa 25.04.2022 uviedol, že žalobkyni nebolo znemožnené uskutočniť jej procesné práva. Naopak, marila ho domáhaním sa čítania svojich podaní, vrátane podania zo dňa 25.04.2022, ktorý bol súdu známy, resp. súdom oboznamovaný. Podanie mu bolo doručené priamo na pojednávaní. Návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov žalobkyňa neurobila na pojednávaniach konaných 05.05.2021, 25.04.2022 ani v podaní z 25.04.2022. Poukazovania na ňou predložený znalecký posudok je pre posúdenie správnosti a zákonnosti rozhodnutia irelevantné. Predmetom znaleckého posudku bolo ocenenie nehnuteľnosti. Napadnutý rozsudok v prípade odvolania žalobkyne navrhol ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalobkyňa po podaní odvolania zasielala opätovne jej vyjadrenia a listiny nesúvisiace s predmetom sporu, na ktoré odvolací súd neprihliadal.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobkyne podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Z obsahu odvolania žalobkyne vyplýva námietka porušenia jej práva na spravodlivý súdny proces nevykonaním výsluchov svedkov, postupu súdu prvej inštancie neumožňujúce jej výpoveď na pojednávaní a neakceptovaním znaleckého posudku.

8. V zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo a verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávisle a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhoduje o jeho občianskych právach a záväzkoch. V zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednaní veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Tento princíp je jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania a vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť jej protistraně. Koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť predložiť nielen všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa pred ním.

Právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie. Pritom nie je podstatné, či podľa názoru súdu ide o podanie skutkovo a právne významné alebo bezvýznamné, pretože túto skutočnosť posudzuje výlučne druhá strana konania. Každá strana musí mať možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné na to, aby jej požiadavky uspeli, ale aj zoznámiť sa s každým dokladom a pripomienkami predloženými súdu na účely ovplyvnenia jeho rozhodnutia a vyjadriť sa k nim. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom-ktorom konkrétnom prípade, pričom miera tohto porušenia má za následok nespravodlivý súdny proces. Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a

prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (článok 6 CSP). Rovnosť pred súdom je výrazom rovnosti strán civilného sporového konania. Rovnosť pred zákonom a rovnosť pred súdom znamenajú rovnaké postavenie oboch procesných strán pri aplikácii hmotných aj procesných predpisov ktorýmkoľvek súdom voči každej strane sporu. Zásada rovnosti strán v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd (m. m. PL. US 43/95). Za prejav porušenia zásady rovnosti procesných strán civilného sporového konania nemožno považovať to, že súd mal za preukázané a pre meritórne rozhodnutie určujúce to, čo uvádzala jedna z procesných strán.

9. Z obsahu zápisnice o pojednávaní namietanou žalobkyňou vyplýva, že žalobkyňa bola vypočutá na pojednávaní a sudkyňa zdôvodnila, prečo nepovažovala za potrebné predniesť písomné podanie žalobkyňou na pojednávaní z dôvodu, že podane bolo doručené žalovanému a vyjadril sa k nemu. Podanie neobsahovalo žiadne zásadné skutočnosti zakladajúce zmenu skutkového stavu a právneho posúdenia nároku žalobkyne. Rovnako jej námietka nevypočutia svedkov. O tom, aký dôkaz súd vykonaná, rozhoduje len súd (§ 185 ods. 1 CSP). Znalecký posudok predložený žalobkyňou oceňoval hodnotu nehnuteľnosti, nie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala. Všetky namietané dôvody žalobkyňou v odvolaní nespĺňajú procesné vady konania, ktorými by bolo žalobkyňi odňaté právo na spravodlivý súdny proces. Naopak, z jej podaní vyplýva, že vzhľadom na množstvo prebiehajúcich súdnych sporov stráca prehľad o jednotlivých konaniach a opakovane namieťa skutočnosti nesúvisiace s predmetom sporu, správnosťou zisteného skutkového stavu a jeho právnym posúdením. Pretože odvolací súd nezistil žiadne vady konania, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Z obsahu odvolania žalobkyne síce vyplýva citácia zákona, pre ktorý podala odvolanie, ale ani jednou vetou v tejto časti okrem porušenie práva na spravodlivý súdny proces, odvolanie nezdôvodnila. Tým odvolaciemu súdu nevymedzila rozsah prieskumnej činnosti. Odvolací súd dodáva, že svoj právny názor vyslovil v zrušujúcom uznesení zo dňa 24.11.2021 pod č.k. 25Co/69/2021-669, v ktorom uviedol, že nárok žalobkyne je daný titulom bezdôvodného obohatenia, pretože medzi stranami na sporné obdobie neexistovala žiadna nájomná zmluva. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu nárok žalobkyne po vyhodnotení vykonaného dokazovania správne posúdil ako bezdôvodné obohatenie v danom mieste a čase, čomu zodpovedalo nájomné zmluvne dohodnuté na pôvodne nesporné pozemky. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).